

rem samochodowym branżowych przedsiębiorstw transportu drogowego oraz przez zakłady pracy własnym taborom samochodowym.

§ 2. 1. Przewozy pracownicze powinny być wykonywane przede wszystkim w ramach regularnej komunikacji autobusowej, z wyjątkiem komunikacji pośpiesznej.

2. Przewoźnicy przejmujący przewozy pracownicze w ramach komunikacji autobusowej, określonej w ust. 1, obowiązani są umożliwić zakładom pracy zbiorowe nabywanie biletów lub kart okresowych dla wszystkich pracowników, uprawnionych do korzystania z tej komunikacji, na kursy autobusowe określone w zamówieniu zakładu pracy.

3. W celu zaspokojenia zapotrzebowań zgłoszonych przez zakłady pracy (ust. 2) przewoźnicy są obowiązani:

- 1) rozwijać sieć regularnej komunikacji autobusowej w sposób zabezpieczający połączenia niezbędne do wykonywania przejmowanych przewozów pracowniczych,
- 2) zwiększać zależnie od występujących potrzeb częstotliwość kursów na liniach regularnej komunikacji autobusowej,
- 3) dostosowywać rozkłady jazdy autobusów do potrzeb zakładów pracy.

§ 3. 1. Zakładom pracy przysługuje korzystanie z przewozów pracowniczych wykonywanych przez przewoźników w kursach zamkniętych, tj. przeznaczonych wyłącznie dla

pracowników określonego zakładu (zakładów) pracy, w razie braku na trasie przewozów pracowniczych regularnej komunikacji autobusowej i niecelowości jej uruchomienia z przyczyn eksploatacyjnych lub ekonomicznych albo jeżeli trasa tych przewozów pokrywa się tylko częściowo z linią regularnej komunikacji autobusowej.

2. Przewozy pracownicze w kursach zamkniętych wykonywane są na podstawie okresowych umów zawartych między przewoźnikiem a zainteresowanym zakładem (zakładami) pracy.

§ 4. 1. Przejmowanie przewozów pracowniczych w sposób określony w § 2 i § 3 odbywa się na podstawie planów rocznych, opracowanych stosownie do przepisu § 1 ust. 4 powołanej we wstępie uchwały.

2. W pierwszej kolejności powinny być przejmowane przez przewoźników przewozy pracownicze, wykonywane ciężarowymi pojazdami samochodowymi, bez względu na odległość przewozów.

3. Projekty planów przejmowania przewozów pracowniczych opiniuje Wojewódzka Komisja Związków Zawodowych w Katowicach.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1963 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. *J. Goryński*

397

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 listopada 1962 r.

w sprawie ustalenia norm ubytków naturalnych spirytusu przy przewozie i wyladunku w transporcie kolejowym i drogowym.

Na podstawie art. 97 ust. 1 dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7) oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 listopada 1955 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania norm ubytków naturalnych oraz trybu opracowania, stosowania i kontroli tych norm (Monitor Polski Nr 127, poz. 1630) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy przewozie przesyłek spirytusu w transporcie kolejowym i drogowym naturalny ubytek spirytusu za każdy dzień przewozu, licząc od dnia przyjęcia przesyłki do przewozu do dnia przyjęcia przesyłki spirytusu w miejscu odbioru, nie może przekroczyć:

- 1) 0,01% — dla przesyłek w cysternach,
- 2) 0,04% — dla przesyłek w innych naczyniach

— ilości spirytusu wysłanego zgodnie z dokumentem przewozu.

2. Przy każdorazowym przelewaniu spirytusu w czasie transportu kolejowego i drogowego naturalny ubytek spirytusu nie może przekroczyć 0,15% ilości spirytusu przelanego w czasie tego przewozu.

3. Przy ustalaniu ilości dni przewozu przesyłki spirytusu dzień przyjęcia przesyłki do przewozu i dzień przyjęcia przesyłki w miejscu odbioru liczy się za jeden dzień.

4. Jeżeli w czasie przewozu spirytus zostanie przelany z cystern do innych naczyń lub z innych naczyń do cystern, wówczas przy ustalaniu ilości dni przewozu w każdym z tych dwóch rodzajów naczyń pierwszy i ostatni dzień przewozu w tych samych naczyniach liczy się za jeden dzień.

§ 2. 1. Przy wyladunku (przyjęciu) przesyłki spirytusu w transporcie kolejowym i drogowym oraz ustalaniu wielkości przesyłki sposobem wagowym, naturalny ubytek spirytusu nie może przekraczać 0,1% ilości wysłanego spirytusu określonej w dokumencie przewozu oraz 0,05% ilości przyjętego spirytusu określonej w protokole przyjęcia.

2. Przy wyladunku (przyjęciu) przesyłki spirytusu w transporcie kolejowym i drogowym oraz ustalaniu wielkości przesyłki sposobem objętościowym naturalny ubytek spirytusu nie może przekraczać:

- 1) 0,25% — dla przesyłek w cysternach,
- 2) 0,35% — dla przesyłek w innych naczyniach

— ilości spirytusu określonej w dokumencie przewozu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1963 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*